

FSD2016 MAASEUDUN NAISTEN ELÄMÄNMUODOT 1998-2000

FSD2016 WAYS OF LIFE OF WOMEN LIVING IN COUNTRYSIDE 1998-2000

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoaarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <http://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Eija, 43, farmanomi (kylällä), naimisissa, 1 lapsi, keskikoulu-ammattikurssit, kaupungin läheinen maaseutu, muuttanut kaupungista, asunut 11v, mies työntekijä ja entinen viljelijä (lypsykarjatila)

Eija43kfarmamuut:1 RH: Niin mä oikeestaan kai mä voin sinutella ? -Juu ilman muuta, ilman muuta. RH: Kumminkin jossain välissä mä aloittaisin, mitenkä Te ja sitten lipsahtaisi... -Juu, ei mua tarte teititellä, mä olen aina sitä, että tuntee ittensä ihan oudoksi, jos joku teittelee.

Eija43kfarmamuut:2 RH: Niin tää lomake, kun oli neljä vuotta sitten , niin katotaan nyt , mitä muutoksia on tullut. Tässä oli silloin olit laittanut, että palkansaaja, kokopäivätyö. - Kyllä, tänäkin päivänä. RH: Siinä ei oo tullut mitään. -Ei ja sama työ, kun silloinkin.

Eija43kfarmamuut:3 RH: Asuuko teitä edelleen kolme henkeä tässä ? -Ei asu enää, kun me kaksi. Tytär muutti jo pois kotoa, että ei meitä oo enää kun kaksi. RH: Mihinkä asti ? -[Kuntaan], että ei tästä ole kuin 25 km. Hän on viimeset opiskeluvuotensa tai viimesen vuoden nyt asunut siellä ja hän valmistuu meijerioppilaitoksesta nyt keväällä teknikoksi ja kesällä sitten vietetään häät. Hän tykkäs, että ensin ammatti ja sitten häät. Hän on 23 täyttää nyt ensi kesänä. Mehän ollaan [Timon] kanssa oltu semmonen uusioperhe, että me ollaan molemmat erottu ja tytär on mulla edellisestä liitosta ja [Timo] on eronnut, että hänen poikansa taas on kylällä äitinsä kanssa asumassa. Mutta nää nuoret on vähän niin kuin sisar ja veli, kun ne on tässä olleet ja kasvaneet yhdessä kumminkin.

Eija43kfarmamuut:4 RH: Ja tosiaan siitä oli puhelimesta olikin puhetta, että tässä tilalla on semmosta muutosta, että silloin oli vielä maitotuotantoa ? (Puhelin soi, isäntä vastaa) -Oli, oli ja vuosi sitten luovuttiin. Että.. Onks se mummu ? Sano, että soittaa uudelleen, ei se oo niin tärkeitä kuitenkaan. Sano, että mä soitan sille sitten.

Eija43kfarmamuut:5 RH: No alotetaan nyt vaikka tosta sun työstäs eli minkälaisessa ? -Mä olen apteekkityössä elikkä mä olen valmistunut -73 farmanomiksi ja siitä ihan käynyt työssä säännöllisesti, jatkuvasti, että oikeestaan mulla ei oo semmosia töistä poissaoloja ollut näinä vuosina, kun joku pieni äitiysloma siellä välillä. Että tuota mä olen nyt ollut tässä kaksikymmentä..montakos tässä nyt tulee kaksikymmentäviis vuotta tai oikeestaan kaksikymmentäseitsemän, koska mä menin kuustoistavuotiaana apteekkiin ja siitä sitten lähin.

Eija43kfarmamuut:6 RH: Ja silloin asuit ? - [Eteläsuomalaisessa kaupungissa]. RH: Ihan kaupungissa ? -Juu. Elikkä mä olen syntynyt ihan [pohjois-Suomesta, missä] kävin keskikoulun eli mä olen ollut, minun perheeni siis kotiväki on ollut tämmönen eli isän mukana mentiin, isä yleni sanotaan juoksupojasta johtajaksi eli hän oli [firmassa] sitten

[eteläsuomalaisessa kaupungissa] jo kotimaanmyyntiosaston päällikkönä, että. Ja maaseutu on sillain tuttu, että mummulat oli maaseudulla, että oltiin lehmien kanssa tekemisissä ja kaiken aikaa sekä maalla että kaupungissa, että mä olen ollut vähän tämmönen kiertolainen, että oon siirtynyt paikasta toiseen ja sitten vuonna -80 muutin [toiseen kaupunkiin], kun vanhemmat asui silloin [siellä], kun mulle tuli avioero. Asuin [siellä] sitten siksi kunnes tapasin [Timon] eli -86. [Kylän] apteekkiin muutin silloin töihin ja niin [Timon] tapasin silloin. Sitten kohta lyötiin hynttyyt yhteen ja mentiin naimisiin ja ruvettiin tätä arkipäivää, se oli mulle iso muutos, mutta hyvin mä sopeuduin, todella hyvin ja oisin jäänyt kokopäiväsestikin tähän navettatyöhön, se ois soveltunut mulle ihan täysin, mutta se oli meillä sen verran pientä kumminkin, ettei siitä riittänyt minulle niin kuin leipä enää. Se oli ihan ,että yhdellä oli tekemistä. Niin paljon osallistuin kuin mahdollista, että kun tuln töistä, niin osallistuin muihin hommiin ja.

Eija43kfarmamuut:7 RH: Sä olit ihan kokopäivätyössä ? -Kokopäivätyössä joo, kyllä, että siihen sitten lisäksi maatalon emännän työt, että mitä siihen nyt sitten liittyy kaikki mahdollinen.

Eija43kfarmamuut:8 RH: Kuinka opit sitten ? -Hyvin hyvin. RH:Siitä vaan ? -Kyllä, mulla on niin kuin semmonen luontanen kyky oppia, että se piti opetella traktorin ajot ja lehmänlypsyt ja lannanluonnit, että siinä ne meni kaikki. Mun mielestä hirveen hyvin sopeuduin, että ainoo, mikä teki rajoitteensa oli aika ja voimavarat sitten loppuu välillä, että eihän sitä millään niin kun jaksa kahta työtä päällekkäin jatkuvasti tehdä. Mutta [Timolle] se oli pääasiallinen työ, että sitten katottiin sen mukaan, mutta tuota ja kaikki olin aina tykännyt ite tehdä, että leivoinkin ja laitoin kaikkee niin kuin kuuluukin ihan perinteiseen maalaiselämään, että mulle se oli vaan, että mä tykkäsin. Että se oli jotenkin, jos mä jälkeempään sanoisin siitä luopumisesta niin meille se oli miellyttävä ikävä asia. Voi sanoo näin, että se oli kahta: Että se oli ikävää, että siitä luovuttiin, mutta se oli kuitenkin työllisyyden ja kaiken tään kivireen perässävetämisen, mitä se viime vuosinä oli, niin se oli helpottavaa. Että sillai.

Eija43kfarmamuut:9 RH: Kuinka sitten löysikö miehesi työtä sitten heti ? -Löysi heti joo, että meillä oli se vaihdos siinä sillai, että pikku hiljaa pantiin sitä karjaa pois ja tuota peltoja myytiin, että saatiin velkoja pois , niin kun sanotaan, että kevyempi olo. [Timo] lähti sitten vaan, kun hän totesi, ettei korvauksiakaan saa, koska mä olin päivätyössä, niin hän ei olis saanut mitään. Että minun palkalla olis pitänyt riittää niin se otti liian paljon kunnialle niin hän sano, että se työ löydetään vaikka mistä, tekevä mies kun on. Ja hän meni tuonne tuommoseen vartijatoimistoon kysymään töitä ja samalla viikolle töihin ja kurssille Porvooseen viikoks, pikakurssina tehtiin tämmönen kurssi heille ja siitä lähtien hän on ollut siellä töissä. Tänä päivänä on kylläkin pelkkää yötyötä, että se on sillai meille niin kun uus aika, että , kun mä oon kotona, niin hän on poissa ja se mua ensin niin kun vistotti suoraan sanoen, että nää yöt olla yksin, mutta tässä pikku hiljaa siihenkin tottuu. Kyllä mulla alussa oli kaikki valot päällä ja hyvä, ettei ollut televisiokin möykkäämässä, että tunsin, että on jotain elämää, mutta tota...

